

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 35. lib. Genes. in quo describitur Jacobi Iter,
in Bethel institutum, ut Deo sacrificaret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

quædam oritur, ut sexus statim diversitas sentiatur. Atque hinc S. Simon stylita conversus, nulli unquam mulieri oculos intendit: ut taceam penitus negatum colloquium; quin imò propriæ matri omnem recusavit accessum. S. Hieronymus, ut se ab hac difficili pugna expediret, non passurus in anima cladem, inter feras vitam egit, & Vigilantio sibi objicienti: hanc methodum vivendi non esse pugnæ, sed fugæ similem, responso dedit: *Fateor inbecillitatem meam: nolo spe pugnare victoria, ne perdam aliquando victoriam.* Experiuntur, talibus colloquiis & consortiis addicti masculi, quod expertus est Sichem corruptor Dinæ, de quo ejus parens v. 8. hujus capit. meminit, asserens: *Adhesit anima filii mei anima filie vestra.* Concupiscentia enim carnis limus est, lutum viscosum, quod si quis apprehenderit, quasi inseparabiliter sibi agglutinatur. Mulier quidem facta est viro in adiutorium, sed incauto fit in exitium. Hoc ergò Christiane lector ut effugias, fuge mulierum consortia præsertim illa, quæ fiunt remotis arbitris.

Porro sicut erga corruptam Dinam se gesserat stuprator, ita Diabolus erga masculos se gerit, quos mulierum consortiis in sua egit retia, & in lapsum præcipites egit. Ut enim videt, eos per interna Angeli custodis monita salubri timore adactos tristari de perdita innocentia, de offenso Deo, de promeritis Tartari pœnis: illicò eos variis terrenarum rerum illecebris nititur delinire, ut hanc piam tristitiam tanquam proximam solidæ emendationis viam, penitus ex eorum mentibus abigat.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 35. lib. Genes. in quo describitur Jacobi Iter, in Bethel institutum, ut DEO sacrificaret.

Considera: **N**ON absque Mysterio & Speciali documento Jacobum, N. 52. DEO sacra facturum, petiisse ab uxoribus suis præter simulachra Deorum inanium etiam ipsas inaures, quas patriò more gestare consueverant: nam per has, tanquam per symbola illorum hominum, qui libenter aures detractoribus prebent, poterant æquè displicere DEO, ac per ipsa Idola, dum teste S. Ambrosio lib. de Jacob cap. 7. *Genus Idololatria est, benignè accipere detractorem, eidem arridere,*

dere, & applaudere. Nunquam ergo credas ò Christiane! tuas preces & sacrificia à DEO exaudienda fore, si aures feras malè custoditas à detrahentium linguis. S. Augustinus: ut convivas suos doceret, quàm invitâ aure exciperet detrahentium verba, hoc distichum supra mensam suam scriptam affixerat: *Quisquis amat dictis infantum rodere famam, hanc mensam veritam noverit esse sibi.* Tamque strictam observantiam his monitis haberi voluit: ut cum aliquandò familiares sibi Episcopos audiret, de aliis perperam loqui, eis diceret: aut versus hos delendos esse, aut se de sede surrecturum. Propheta regius testatur: non tantum surdas sibi aures ad detrahentium dicta extitisse, sed detractorem inimici locò se excepisse: *Detrahentem proximo suo hunc persequerbar.* Sanè sicut sirenum suaviter cantantium voces, dum avidâ bibuntur aure, navem in periculum submersionis ponunt: ita detrahentium verba libenter audita, audientis animam peccati periculo exponunt. Jusserat olim Deus Exodi 38. fieri in Templo certos lebetes, in quos emunctæ candelarum reliquiæ projicerentur, ne tetrò odore offenderent nares, sed aquis immersæ extinguerentur: videtur hoc Præceptò insinuasse: detrahentium factores ocius per displicentiam audientium extinguendos esse, ne in Templo animæ peccati factorem excitent: elephas etsi à natura sortitus sit ingentem corporis staturam, valentem magis viribus; adeò tamen sibi à muribus timet, ut vel solum eorundem fugiat odorem: haud secus summi in pietate viri sibi timent à detrahentium linguis, quibus murium instar fama proximi, & ipsa auditoris conscientia arroditur. Supra citatus detractionis osor Augustinus lepræ contagio comparat detrahentium linguas Serm. 26. ad ff. in eremo scribens: *Sicut lepra proprium corpus devorat, & sic adherentes inscit; sic & murmurator non solum se, sed etiam cunctos audientes inscit, ac perimit.* Quare lege divinâ imperatum est, leprosos separari à castris, & os contactum habere, ne halitu tuò aliis nocumento forent. Cumbriæ Rex teste Ludovicò Barthemà; cum ab infantia venenò nutritus esset, solò sputò vel halitu homines necare consueverat; haud aliter se erga proximos gerunt detractores, qui sibi aurem præbentes necant in anima, venenò maledicentiæ infecti. Quare illos instar veneni fuge ò Christiane!

N. 53. Considera 2. Quàm pulchram utilemque Doctrinam pœnitentibus Jacobus reliquerit, dum non tantum voluit, ut simulachra inanium

nium Deorum à suis uxoribus abjicerentur, sed ut etiam mutarentur vestes: per hoc innuens, ad veram pœnitentiam, & ineundam cum DEO pacem non sufficere, quòd quis peccata sua confitendò abjecerit, sed requiri insuper, ut deponantur pravi habitus & malæ consuetudines, ne stantibus his relabamur in peccata, quæ paulò ante deposuimus. Hinc nos hortatur Christus Matth. 10. *Non veni pacem mittere, sed gladium,* & Moyses Levitis imperat Exodi 32. *ponat vir gladium suum super femur suum, & occidat unusquisque fratrem, amicum & proximum suum.* Quæ verba Petrus Damian. explicat, trahensque ad sensum spiritualem & proposito accommodum ait: *Mysticè docuit: nequaquam sufficere, si ab Idololatriæ cultu, vel pravitate vitæ quisque convertitur, nisi & propria vitia gladiò Spiritûs mortificare conetur.* Hæc si non audirem verba, mirarer certè: quòd Magdalena de remissis omnibus peccatis certior reddita, mortificandis sensibus tota incubuerit: non patiebatur amplius, oculos converti ad objecta, quibus tam suaviter antea eos pascebat, sed continuis lacrymarum imbribus madebat. Sepiebat aures spinis, quos antea recreabant amasiorum cantilenæ. Guttur, cui nonnisi delicatissimis cibis & potibus blandiebatur, infudit aquam cum lactucis agrestibus & herbis. Manus, nonnisi tractare mollia asuetas, durò exercuit in labore. Gentium Doctor ad vitam spiritualem à Christo resuscitatus exclamabat, *quotidie morior.* Morte videlicet moralì, quam sensuum nostrorum mortificationem appellamus. Hæc morte sibi quotidie utendum reabatur Apostolus; ne dum vivere permetteret passiones suas, ipse vivere non permetteretur. Præibat hoc in passu gentium Doctorem regius Propheta: qui veniam peccatorum suorum adeptus, cum pro hac & aliis à Deo acceptis gratiis gratias referebat. Deo, exclamans Psalm. 115. *Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi?* statim subjunxit: *Calicem salutis, mortificationis quotidianæ symbolum, accipiam &c.* hem! Christiane pœnitens hunc calicem tibi pariter propinat; ut bibas ex eo sanitatem animæ, æternum duraturam,